

overvejende del af fondens støtte til kommuner og amtskommuner vil medføre en tilsvarende økonomisk lettelse for disse og dermed alene være udtryk for en omfordeling af de økonomiske byrder ved virkeliggørelse af regionplanlægningen i området. Til nærmere belysning af, hvad det nævnte udgiftsskøn vil betyde, kan det oplyses, at de budgetterede skalaindkomster i hovedstadsområdet i 1973 er skønnet til ca. 36 milliarder kr. Forudsættes det at amtskommunerne (Københavns og Frederiksberg kommuner) tilvejebringer bidraget til hovedstadsrådet alene over indkomstskatte, vil et indtægtsbehov på eksempelvis 360 mill. kr. for hovedstadsrådet således svare til ca. 1 procent-point i udskrivningen af amtskommunal (kommunal) indkomstskat.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Den foreslåede geografiske afgrænsning af hovedstadsområdet svarer til hovedstadsreformudvalgets forslag. Udvalgets undersøgelser dokumenterede, at dels befolknings- og erhvervsforhold, dels behovet for en fælles varetagelse af en række opgaver (især den overordnede fysiske planlægning, regionplanlægningen) taler for, at hovedstadsordningen ikke begrænses til et mindre område end Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtskommuner. Selv om der på en række områder, især i planlægningsmæssig henseende, består en nøje forbindelse mellem det således afgrænsede hovedstadsområde og de tilgrænsende Vestsjællands og Storstrøms amtskommuner, er det på den anden side ikke fundet hensigtsmæssigt at udstrække den foreslåede hovedstadsordning til også at omfatte disse amtskommuner eller dele heraf. Der må — som ved den kommende regionplanlægning i den øvrige del af landet — forudsættes et samarbejde om planlægningsproblemer på tværs af hovedstadsrådets grænser, og der er i forslaget til lov om lands- og regionplanlægning (F. 192, 1972-73) foreslået en hjemmel for boligministeren til om fornødent at formalisere sådant samarbejde.

Til kapitel 2.

Den foreslåede valgordning for hovedstadsrådet svarer i det væsentlige til hovedstadsreformudvalgets forslag. Hovedstadsrådet skal således efter forslaget have 37 medlemmer, der udpeges af de enkelte partiers grupper i de 3 amtsråd, Københavns

borgerrepræsentation samt Frederiksberg kommunalbestyrelse. I modsætning til hovedstadsreformudvalgets forslag er kredsen af valgbare personer til hovedstadsrådet imidlertid udvidet til ikke blot at omfatte medlemmer af de 3 amtsråd, Københavns borgerrepræsentation og magistrat samt Frederiksberg kommunalbestyrelse, men tillige samtlige medlemmer af hovedstadsrådets kommunalbestyrelser. Der er herved taget hensyn til, at en ikke uvæsentlig del af hovedstadsrådets opgaver i den øvrige del af landet løses af kommunerne, hvilket gør det rimeligt, at hovedstadsrådets medlemmer også kan rekrutteres fra de primærkommunale råd. Samtidig øges den kreds af personer, blandt hvilke hovedstadsrådets medlemmer og stedfortrædere kan vælges, hvilket — udover mere generelt at øge valgmulighederne — bl. a. kan være af betydning for de mindre partier med en begrænset repræsentation i de sekundærkommunale råd. På den anden side indebærer begrænsningen af den valgbare personkreds til medlemmer af hovedstadsrådets amtsråd og kommunalbestyrelser, at hovedstadsrådets medlemmer indirekte støtter deres mandat i rådet på et direkte, lokalt valg. Som en undtagelse herfra er det dog — i overensstemmelse med hovedstadsreformudvalgets forslag — fundet rimeligt at åbne mulighed for, at også medlemmer af Københavns magistrat kan vælges til medlemmer af hovedstadsrådet, idet de københavnske borgmestre (og rådmænd) ellers som de eneste borgmestre ville være udelukket fra at få sæde i rådet.

Den foreslåede valgordning sikrer på samme tid en områderepræsentation og en forholdsmæssig politisk repræsentation.

Forslaget om en *områderepræsentation* ved siden af den politiske repræsentation i hovedstadsrådet er begrundet i, at de enkelte dele af hovedstadsområdet i visse tilfælde kan have forskellige interesser — bl. a. som følge af den uens befolkningsudvikling og de forskellige økonomiske vilkår. Samtidig har den indre del af området foreløbig en klar befolkningsovervægt, der — i mangel af en tilsikret repræsentation for de ydre områder — ville kunne hindre, at yderområdernes synspunkter opnår en rimelig styrke i hovedstadsområdet.

Områderepræsentationen sikres ved, at hovedstadsrådets mandater forlods fordeles på de 5 sekundærkommunale områder efter indbyggertal. De 5 områders indbyggertal pr. 1. januar 1973 er vist i nedenstående oversigt, hvor der tillige er angivet de forventede indbyggertal pr. 1. oktober 1973, baseret på indbyggertallene pr. 1. januar 1973 samt befolkningsbevægelser 1968-1972: